

обичатъ да се преселватъ и странствуваатъ отъ една гора въ друга. Често тъ отиватъ и на по-далечни място, при което се събираатъ за преселване съ десетки хиляди катерички. При такива масови преселвания, ако пътят имъ минава презъ нѣкое селище тъ не го обикалятъ, а нахлуватъ направо и продължаватъ своя пътъ. Въ такива случаи, които сѫ наблюдавани много пъти въ Русия, съ хиляди катерички биватъ избивани заради хубавитъ имъ и скжпи кожи.

Въ елховитъ гори, кѫдето има въ изобилие шишарки, катеричките заседватъ на постоянно място. Тукъ тъ си приготвяятъ по едно или нѣколко гнѣзда — жилища, които обикновено биватъ изоставени гнѣзда на гарвани, свраки или др. нѣкои горски птици. Споредъ нѣкои изследователи всѣка катеричка си имала до 3—4 гнѣзда. Най-хубавитъ гнѣзда — жилища, обаче, сѫ въ храпулитъ на дърветата.

Гнѣздото, което ще бѫде постоянно жилище, грижливо се почиства и поправя отъ катерицата, която ще живѣе въ него. Катерицата е много чисто животно. Тя не търпи замърсяване въ жилището си или около него. Гнѣздото обикновено има по нѣколко входа за да може, въ случай на опасност, катеричките да се спасяватъ по-лесно.

Главниятъ входъ на жилището е въ страни, малко къмъ долния край. Вътре гнѣздото — жилище се грижливо почиства и постила съ мека суха трева или мъхъ за да бѫде топло и удобно на малките.

Катериците живѣятъ на двойки. Женската ражда презъ месецъ априлъ или май 3—4 до 7 малки катерички. Малките до деветия денъ сѫ слѣпи и слаби, затова майката се много грижи за тѣхъ: затопля ги, кърми ги съ млѣко и зорко следи да не ги нападне нѣкой неприятель. Следъ деветия денъ малките прогледватъ и съ любопитство започватъ да надничатъ отъ дупката на гнѣздото, а следъ нѣкой денъ излизатъ и на вънъ отъ него. Първо тъ подражаватъ на своите родители, които ги приучватъ на разни работи: да се катератъ по стъблата на дърветата и главно да се вслушватъ въ всѣки шумъ, защото отъ